PÄÄTÖKSET

KOMISSION DELEGOITU PÄÄTÖS (EU, Euratom) 2021/135,

annettu 12 päivänä marraskuuta 2020,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 täydentämisestä yksityiskohtaisilla edellytyksillä yhteisen vararahaston tosiasiallisen rahoitusasteen laskemista varten

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen yhdessä Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen kanssa,

ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta 18 päivänä heinäkuuta 2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 ([1]) ja erityisesti sen 213 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046, jäljempänä 'varainhoitoasetus', 212 artiklan mukaan rahoitusvälineistä, talousarviotakuista tai rahoitusavusta johtuvien rahoitusvastuiden kattamiseksi saatuja varoja on säilytettävä yhteisessä vararahastossa. Yhteisen vararahaston varat jaetaan osioihin, joista kukin vastaa kutakin vararahaston rahoitukseen osallistuvaa välinettä. Varainhoitoasetuksen 213 artiklan 1 kohdan mukaan talousarviotakuiden ja kolmansille maille myönnetyn rahoitusavun rahoituksen on perustuttava yhteisessä vararahastossa tosiasialliseen rahoitusasteeseen.

(2) Tosiasiallinen rahoitusaste olisi vahvistettava talousarviotakuuta tai kolmansille maille myönnettyä rahoitusapua varten varainhoitoasetuksen 211 artiklan 2 kohdan mukaisesti erikseen määritettyjen alustavien rahoitusasteiden pohjalta. Sitä olisi varainhoitoasetuksen 213 artiklan 2 kohdan mukaisesti sovellettava ainoastaan yhteisen vararahaston varoihin, jotka on varattu takuuseen perustuvien vaatimusten maksamiseen yhden vuoden aikana. Tosiasiallista rahoitusastetta sovelletaan kaikkiin yhteisen vararahaston osioihin, joista voi aiheutua ehdollinen velka unionin talousarvioon.

(3) Tosiasiallisen rahoitusasteen laskentamenetelmän olisi perustuttava vakiintuneisiin, rahoitusalalla laajalti käytettyihin menetelmiin, joiden avulla mitataan ja hallitaan luottoriskejä. Nämä menetelmät perustuvat suurelta osin lainasalkun tappiojakauman arviointiin erikseen ja yhdessä kaikkien rahoitukseen osallistuvien välineiden osalta. Menetelmässä keskitytään erityisesti luottoriskin kahden osatekijän arviointiin – odotetut ja odottamattomat tappiot.

(4) Tosiasiallisen rahoitusasteen on tarkoitus kuvastaa etuja, joita saadaan yhdistämällä talousarviotakuut ja kolmansille maille myönnettävä rahoitusapu, joilla on erilaiset riskiprofiilit ja erityyppiset rahavirrat. Sen vuoksi yhteisen vararahaston tosiasiallisen rahoitusasteen vahvistamisessa käytettävän menetelmän olisi perustuttava hajauttamisen käsitteeseen, jonka avulla voidaan optimoida rahoitukseen osallistuvien välineiden perussäädöksissä edellytetty rahoituksen taso.

(5) Tappioiden korrelointi yhteisen vararahaston eri osioiden välillä on tärkeä tekijä tosiasiallisen rahoitusasteen määrittämisessä. Sen vuoksi olisi vahvistettava määrätietoinen lähestymistapa osioiden välisen korrelaation arvioimiseen.

([1]) EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1.

(6) Tosiasiallista rahoitusastetta käytetään perusteena, kun komissio laskee talousarviosta yhteisen vararahaston rahoittamiseen osoitettavat rahoitusosuudet varainhoitoasetuksen 211 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti, kun määritetään yhteisen vararahaston varojen mahdollinen täydentäminen varainhoitoasetuksen 213 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaisesti tai kun varojen mahdollinen ylijäämä palautetaan talousarvioon varainhoitoasetuksen 213 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti kunkin osallistuvan välineen osalta erikseen. Yhteisen vararahaston varainhoitajan, jäljempänä 'varainhoitaja', olisi näin ollen laskettava tosiasiallinen rahoitusaste vuotuisen talousarviomenettelyn mukaisesti.

(7) Varainhoitoasetuksen 213 artiklan 1 kohdan mukaan tosiasiallinen rahoitusaste tarjoaa unionin rahoitusvastuille suojan, joka vastaa sitä suojaa, jonka asianomaiset rahoitusasteet tarjoaisivat, jos varoja säilytettäisiin ja hallinnoitaisiin erillään. Jos tiedot, jotka ovat tarpeen tosiasiallisen rahoitusasteen määrittämiseksi varovaista lähestymistapaa noudattaen, eivät ole täysin saatavilla, varainhoitajan olisi voitava vahvistaa tosiasialliseksi rahoitusasteeksi 100 prosenttia suojatoimenpiteenä kyseisen artiklan noudattamisen varmistamiseksi.

(8) Varainhoitoasetuksen 282 artiklan 3 kohdan g alakohdan mukaan tosiasiallista rahoitusastetta koskevaa varainhoitoasetuksen 213 artiklaa sovelletaan vasta vuoden 2020 jälkeisen monivuotisen rahoituskehyksen soveltamispäivästä alkaen. Sen vuoksi tätä päätöstä olisi sovellettava samasta päivästä alkaen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Komissio toimittaa varainhoitajalle seuraavat tiedot:

a) arviot yhteisen vararahaston asianomaisten osioiden sisään- ja ulosvirtauksista asiaankuuluvalta kaudelta;

b) muut rahoituksen riittävyyden määrittämiseksi tarvittavat, asiaankuuluvat tiedot tosiasiallisen rahoitusasteen laskentamenetelmän perusteella.

2. Varainhoitaja laskee asiaankuuluvalla vuotuisella jaksolla sovellettavan tosiasiallisen rahoitusasteen talousarviomenettelyn mukaisesti käyttäen 1 artiklan mukaisesti toimitettuja tietoja.

Poiketen ensimmäisestä alakohdasta siltä osin kuin on kyse yhdenmukaisuudesta talousarviomenettelyn kanssa, varainhoitaja laskee ensimmäisellä vuotuisella jaksolla sovellettavan tosiasiallisen rahoitusasteen mahdollisimman pian, käyttäen saatavilla olevia ja asiaankuuluvia tietoja.

3. Varainhoitaja laskee tosiasiallisen rahoitusasteen liitteessä esitetyn menetelmän mukaisesti. Varainhoitaja toimittaa tosiasiallista rahoitusastetta koskevan laskelman ohella markkinaolosuhteita koskevan arvion ja mahdolliset muut laskennassa käytetyt asiaankuuluvat olettamukset menetelmän mukaisesti.

2 artikla

1. Varainhoitaja voi vahvistaa tosiasialliseksi rahoitusasteeksi 100 prosenttia noudattaakseen varainhoitoasetuksen 213 artiklan 1 kohdan vaatimusta ja varmistaakseen, että unionin rahoitusvastuille tarjottava suoja vastaa sitä suojaa, jonka asianomaiset rahoitusasteet tarjoaisivat, jos varoja säilytettäisiin ja hallinnoitaisiin erillään.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan ainoastaan silloin, kun yhteisen vararahaston rahoittamiseen osallistuvaan huomattavaan välineeseen liittyvät tiedot, jotka ovat olennaisia tosiasiallisen rahoitusasteen laskemiseksi varovaista lähestymistapaa noudattaen, eivät ole täysin saatavilla.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan vuoden 2020 jälkeisen monivuotisen rahoituskehyksen soveltamispäivästä alkaen.

Tehty Brysselissä 12 päivänä marraskuuta 2020.

Komission puolesta
Ursula VON DER LEYEN
Puheenjohtaja

LIITE

1. Yhteisen vararahaston tosiasiallinen rahoitusaste lasketaan ottaen huomioon odotettujen ja odottamattomien tappioiden määrä kunkin rahoitukseen osallistuvan välineen osalta sekä hajautusaste, joka kuvaa korrelaatiota rahoitukseen osallistuvien välineiden tappioiden välillä, seuraavan kaavan mukaisesti:

$$EPR_t = \frac{\sum_{i=1}^{N} EL_{i,t} + x_t * \sum_{i=1}^{N} UL_{i,t} * DR}{\sum_{i=1}^{N} EL_{i,t} + x_t * \sum_{i=1}^{N} UL_{i,t}}$$

jossa

EPR_t – tosiasiallinen rahoitusaste prosenttiosuutena takuuseen perustuvien vaatimusten maksamiseen varattujen varojen määrästä vuoden t osalta, jos rahoitukseen osallistuvien välineiden rahoittamiseen tarkoitettuja varoja säilytettäisiin ja hallinnoitaisiin erillään;

$EL_{i,t}$ – osion i osalta vuonna t arvioitu odotettu tappio, jonka hyväksyjäyksiköt määrittävät asianomaisen osion osalta ja joka kuvaa niiden varojen määrää, jotka ovat tarpeen odotettavissa olevien takuuseen perustuvien vaatimusten maksamiseksi vuonna t;

$UL_{i,t}$ – osion i osalta vuonna t arvioitu odottamaton tappio, jonka hyväksyjäyksiköt määrittävät asianomaisen osion osalta ja joka kuvaa osion odotetun tappion volatiliteettia (standardipoikkeama);

$_{i,j}$ – osio$\overline{1,N}$;

t – vuosi$\overline{1,T}$, jossa T edustaa asianomaisen osion koko elinkaarta;

x_t – mukautuskerroin, joka on ilmaistu prosenttiosuutena arvosta $UL_{i,t}$ vuoden t osalta ja joka kuvaa marginaalia, joka tarvitaan tappioarvioiden lyhyen aikavälin volatiliteetin kattamiseksi ja joka tarjoaa lisäsuojaa riittämätöntä likviditeettiä vastaan;

$\rho_{i,j}$ – korrelaatiomatriisi, joka kuvaa korrelaatiota yksittäisten osioiden tappioiden välillä rahoitukseen osallistuvien välineiden koko elinkaaren aikana;

DR – hajautusaste, joka kuvaa kaikkien rahoitukseen osallistuvien välineiden koko elinkaaren aikaisten odottamattomien tappioiden nimittäjässä olevan summan sekä kaikkien osioiden koko elinkaaren aikaisten yhteenlaskettujen odottamattomien tappioiden välistä erotusta, laskettuna seuraavasti:

$$DR = \frac{\sqrt{\sum_{i=1}^{N} \sum_{j=1}^{N} UL_{i,T} UL_{j,T} \rho_{i,j}}}{\sum_{i=1}^{N} UL_{i,T}}$$

2. Varainhoitaja laskee hajautusasteen vuodeksi t hyväksyjäyksiköiden ilmoittamien tietojen ja korrelaatiomatriisin arvioiden perusteella.

3. Varainhoitaja määrittää osioiden välisen korrelaatiomatriisin käyttäen mahdollisuuksien mukaan aiempia tietoja sekä korvikemuuttujia, jotka on laadittu osioita varten julkisesti saatavilla olevien tietojen (esim. joukkovelkakirja-/osakeindeksit) pohjalta ja jotka kuvaavat asianomaisten osioiden maantieteellistä tai alakohtaista kattavuutta. Varainhoitaja voi mukauttaa korrelaatiomatriisia markkinaolosuhteiden ja muiden asiaan liittyvien seikkojen huomioon ottamiseksi.